

Elektronik
2012

Güneşli Dünya

10

7 ağustos
1980

25 lira

DEMOKRASİ
GÜÇLERİNİN
EYLEM BİRLİĞİ

11.15.18

Komintern'in 7. Kongresi savaşımımıza ışık tutuyor

Komintern'in, dünya komünist ve işçi hareketinin faşizme karşı savaşta taktiklerini ele alıp işleyen 7. Kongresi'nin üzerinden 45 yıl geçti. Ama bu Kongre'nin ortaya koyduğu platformun temel öğeleri, kapitalist ülkelerde savaşım veren komünist ve işçi partilerinin savaşım taktiklerinin belirlenmesine bugün de ışık tutuyor. Bu bağlamda, Komintern 7. Kongresi'nde ortaya konan savaşım platformu ile bugün ülkemizde süregelen sınıf savaşımını birarada ele almak, günümüzün savaşım taktiklerini kavramak açısından son derece öğreticidir.

1 milyon aşkın işçi, emekçi ve aydın Kemal Türkler'in faşistlerce öldürülmesini protesto etmek için genel direniş boylarındayken, Çankaya Köşkü'nde ülkemizi daha da karanlığa götüreceği kimi hazırlıklar yapılıyordu. Yeni baskı yasaları, terörü önleme yasaları adı altında Demirel ve Ecevit tarafından görüşülüyordu. Aslında geçtiğimiz günlerde gelişen bu süreç, toplumdaki iki temel sınıfın içinde bulunulan bunalımdan çıkış konusunda gösterdikleri yolları da yansıtıyor.

Somut durum

Bir yanda emperyalizm, tekeli burjuvazi yarı-askersel rejimi daha da yerleştirmek, açık bir faşist diktatörlüğe yolu açacak düzenlemeleri yapmak için çabalarını yoğunlaştırıyor. Yeni baskı yasaları konusunda AP ve CHP arasında işbirliğinin kurulmasına çalışılıyor. Terörü, anarşiyi önleme adı altında, "milli birlik" çığlıklarıyla gündeme getirilen bu gerici önlemler, faşizmin yönetimi ele geçirmesini olanaklı kılacak zemini hazırlamaya yöneliktir. Ve bu plana, tüm tumtu-raklı sözlerine karşın Ecevit, CHP sağ kanat yönetimi de alet oluyor. Elikanlı Demirel'lerle işbirliği politikalarıyla, emperyalizmin, işbirlikçi burjuvazinin bunalımdan çıkış formüllerinin uygulayıcılarından biri durumuna düşüyor. Komintern'in 7. Kongresi'nde Dimitrof şöyle diyor: "Burjuva hükümetler - faşist diktatörlük kurulmadan önce - belli bir takım ön aşamalardan geçerler ve faşizmin yönetimi ele geçirmesini doğrudan doğruya olanaklı kılan bir takım gerici önlemler alır. Her kim ki burjuvazinin koyduğu gerici önlemlere ve bu ön aşamalarda faşizmin gelişmesine karşı koymaz, o kişi faşizmin utkusuna engel olmak durumunda değildir; tersine o uthuyu kolaylaştırır."

Öte yanda Kemal Türkler'in faşistlerce öldürülmesine karşı Türkiye proletaryası, emekçiler, ulusumuzun diri güçlerinin tümü ayağa kalktı. 22-25 Temmuz yığnsal direnişine 1 milyonun üzerinde yurttaş katıldı. 20'den çok ilde, yüzlerce ilde ve köyde yığınlar elikanlı Demirel yönetimini protesto etmek için alanlara çıktı. Yüzbinlerin, burjuva yasallığına aşarak gerçekleştirdiği cenaze töreni antifaşist bir gösteriye dönüştü. Bu direniş antifaşist savaşta önemli bir döneme işaret ediyor. Bu farklı politik görüşlere sahip işçilerin fabrikalardan omuzomuzla alanlara aktıklarını, sınıfların birliği için yapılan antifaşist saldırıyı protesto ettiklerini ortaya koyuyor. Yığınların işçi sınıfının savaşım yatağına aktığını gösteriyor. Demokrasi güçlerinin işçi sınıfı çevresinde kenetlenmesinde ne denli büyük bir güç oluşturduğunu belirtiyor. Bu direniş yığınların psikolojisinde belirgin bir değişikliğin olduğunu, güne kadar faşist saldırılar karşısında sessiz kalan, ikircimli kalan kimi toplum kesimlerinin hareketlendiğini, faşist cinayetlere karşı sesini yükselttiğini gösteriyor. Ve dolayısıyla içinde bulunduğumuz bunalımdan işçi sınıfının öncü gücünün gösterdiği biricik devrimci çıkış yolunun, eylembirlikli yığnsal direniş yolunun olanaklılığını ve gerçekliğini gösteriyor.

İlk yapılacak iş

"İlk yapılacak iş, başlangıçtaki iş" diyor Dimitrof Komintern'in 7. Kongresi'ne sunduğu raporda: "Birleşik bir cephe yaratmak, işçilerin bütün fabrikalarda - her yörede, her bölgede, her ülkede, bütün dünyada - eylembirliğine varmalarını sağlamaktır."

Artan faşizm tehlikesine karşı bugün işçi sınıfımızın önünde duran ilk işe işaret ediyor Dimitrof. 22-25 Temmuz yığnsal çıkışı, eylem alanlarında bu birliğin gerçekleştiğini gösterdi. Bu kısta Birlik Dayanışmacı, TIP'li, TSIP'li, Devrimci Demokrat, CHP'li, MSP'li, farklı politik görüşlerden işçiler omuzomuzla faşizmin karşısına dikildiler. Bu, işçi sınıfının eylembirliğinin daha üst bir düzeye çıkarılmasını, daha örgütlü hale getirilmesini önündeki geniş olanakları gösteriyor.

Başlangıç noktası

22-25 Temmuz yığnsal çıkışında farklı politik görüşlerden işçiler, emekçiler somut bir olay karşısında ortak tavır aldılar. Devrimci bir harekete katıldılar. Güçlerini kendi deneyimleriyle gördüler. Bu, Dimitrof'un 7. Kongre'ye sunduğu raporda yer alan şu görüşünün doğruluğunu kanıtlıyor: "Devrimci sınıf savaşımına daha büyük yığınları çekmek ve onları proletarya devrimine yönlendirmek istiyoruz. Bunun için başlangıç noktamız onların yaşamsal çıkarları ve gereksinimleridir, temelimiz ise onların öz deneyimidir."

İşçi sınıfının, tüm emekçilerin çoğunluğu işte ancak böylesi bir başlangıç noktasından hareketle kazanılabilir. Geniş yığınları yaşamsal çıkarları ve gereksinimleri temelinde savaşımaya çekebilmek için, tek tek her somut durumda, o somut duruma uygun düşen istemlerin öne çıkarılması, bu istemlere ilişkin farklı toplum kesimlerinin özelliklerini de dikkate alan somut eylem belgelerinin saptanması gerekiyor. Bu belgeler, aslında demokrasi güçlerinin en geniş eylembirliğinin üzerinde sağlanacağı platformun temel belgelerini tek tek her somut duruma yansıtmasıdır. Bu da ancak işçi sınıfının örgütlü öncü kadrolarının ataklığı, girişkenlik gücü ve yaratıcılığıyla gerçekleştirilebilir. Geniş yığınlara öncülük etmek, her gün yığın çalışması yürütmekle ve tutarlı bir politika izleyerek emekçilerin güvenini kazanmakla olur. Böylesi bir çalışma ve politika da ancak politik eylemimiz sırasında yığınların ruhsal durumlarını, sınıf bilinçlerinin gerçek düzeylerini ve devrimci kavgaya hazırlık derecelerini hesaba katarak yürütülebilir.

Bugün geniş emekçi yığınları henüz tek kurtuluşun ileri demokratik bir erk olduğunu kavramamış olabilir. Ama bu onların kendi yaşamsal çıkar ve gereksinimlerinden hareketle geliştirecek bir demokrasi savaşımında yer almayacakları anlamına gelmez. Nitekim 22-25 Temmuz yığnsal çıkışı geniş yığınların antifaşist savaşta, demokrasi savaşımında yer alabileceklerini somut olarak kanıtıyor. Dimitrof, bu konuda, 7. Kongre'ye sunduğu raporda şöyle diyor: "Günlük çıkarlar etrafında kümelenmiş olan insanlar kendilerine, politikaya karşı kayıtsız kişiler ya da faşizmin destekleyicileri gözyle baksalar bile hiç korkmayalım. Bizim için önemli olan onları harekete sokmaktır." Bu anlamda içinde bulunduğumuz koşullarda ABD emperyalizminin ülkemizi de büyük bir tehlikenin kucağına atan barış düşmanı politikasına, tekellerin bunalımın yükünü emekçilerin sırtına yıkmaya girişimine, baskıyı, işkenceyi, zulmü ana araçları olarak kullanan yarı-askersel zorbalık rejimine karşı olan herkesi, somut durumlara uygun, onların temel çıkar ve gereksinimlerini dikkate alan belgelerle savaşımaya çekmek, bu savaşımında eylembirliğini örnek büyük önem taşıyor. En önemli gereksinimlerin, örneğin iş ve can güvenliğinin korunması biçiminde başlayan savaşım gelişip yayıldıkça, bu savaşımın gereksinimlerinin giderildiğini yığınlar kavradıkça, savaşımın yöntemi ve belgeleri de değişikliğe uğrayacaktır. Böylesi bir değişikliğin olmasında elbette işçi sınıfının öncü kadrolarının bir an bile gerçek kurtuluş yolunu, ileri demokratik erki göstermekten geri durmaması belirleyici rol oynayacaktır. Ve böylesi bir gelişim gösteren, demokrasi savaşımıyla sosyalizm savaşımını kaynaştıran bir hareketin önüne barikat kurabilecek ve bu barikatta direnebilecek hiçbir burjuva erki yoktur, olamaz.

Bugün işçi sınıfımızın politik öncüsünün savaşım taktiklerini de işte temelleri Komintern'in 7. Kongresi'nde atılan böylesi bir platform oluşturuyor.

Yığınların gerçek yaşamından kopukluk

Bu politik platforma, 1935'lerde olduğu gibi bugün de sağ ve "sol" oportünistlerden itirazlar yükseliyor.

Sol oportünistler, Dimitrof'un da vurguladığı gibi, yığınların gerçek yaşamından hızla kopuyorlar ve işçi sınıfı hareketinin en karmaşık sorunlarını "basitleştirdikleri" yöntemlerle çözme-

ye, kurdukları kâhplara oturtmaya çalışıyorlar. "Sol" oportünistler, yaşadığımız 22-25 Temmuz yığnsal çıkışı gibi özellikle yığınların devrimci eyleme geçişini, reformculuğun etkisinden kurtulma hızlarını olduğundan büyük gösterirler, gösteriyorlar; hareketin zorlu aşamalarıyla karmaşık görevlerine yan çizerler, çiziyorlar. Nitekim "İşçinin Sesi" grupçuğu, tıpkı Tariş Direnişinin ardından yaptığı "İzmir Ayaklanması" değerlendirmesi gibi, Kemal Türkler'in faşistlerce öldürülmesi üzerine, İngiltereli Türkiyeli İlerici Birliği - ITIB imzasıyla çıkardığı bildiri, "Yığınlar Silahlanın, Devrime Hazırlanın" çağrısını yapıyor. "Sol" oportünistler savaşımın farklı biçimlerini uyumlu olarak kullanma, geniş yığınları harekete geçirme, bu çerçevede işçi sınıfının, demokrasi güçlerinin eylembirliğini sağlama gibi çetin görevleri atlayarak, "hareketli küçük grupların" tek bir savaşım biçimini mutlaklaştırarak yürütecekleri savaşımı tek kurtuluş yolu olarak görüyor, gösteriyorlar. Bu anlayışla yürüttükleri eylemle, nesnel olarak yığınların faşizme karşı savaşımına zarar veriyorlar.

Sağ oportünizme karşı uyanık olmak

Komintern'in 6. Kongresi ile 7. Kongresi arasındaki dönemde sağ oportünizme karşı başarılı bir savaşım verildiğini belirten Dimitrof şöyle devam ediyor: "... aynı zamanda sağ oportünizme karşı uyanık olmalı, ona karşı, onu yansıtan herşeye karşı çıkmalıyız. Şunu unutmamalıyız: Birleşik cephe geliştiği oranda sağ oportünizm tehlikesi artacaktır."

Dimitrof'un bu uyarısı bugün de işçi sınıfının örgütlü öncülerinin dikkat odağındadır. Uzun süre legalizme karşı başarılı bir savaşım verilmiş ve bunda başarıya ulaşılmış olması, yasal işçi hareketinde böylesi eğilimlerin tümüyle ortadan kalktığı anlamına gelmiyor. Nitekim günümüzde işçi sınıfının eylembirliği konusunda kimi yanlış görüşler varlığını koruyor. Öte yandan eylem birliğinin kalıcılığının önüne çıkarılan engeller, savaşımın tüm biçimlerini ustalıkla yürütebilecek bir örgütlenmenin zorunluluğunun kavranmadığı ortaya koyuyor.

İçinde bulunduğumuz koşullarda legal çalışma olanaklarını korumak ve devrimci amaçla değerlendirmek görevinin yerine getirilmesi, herşeyden önce politik öncüyü çok yönlü güçlendirmek, Marksizm-Leninizm ilkelerini benimseyen her devrimci savaşımın politik öncüsünün sıralarına cesaretle çekmek, işçi sınıfı partileri arasındaki eylem birliğini derinleştirmek, legal işçi sınıfı hareketindeki tüm politik görüş ayrılıklarının Marksizm-Leninizm temelinde giderilmesiyle bir tek birleşik yığnsal işçi sınıfı partisine kaynaştırılmak demektir.

Proletaryanın ulusal ve uluslararası çapta eylembirliği: İşçi sınıfını yalnızca kendini savunmada yetenekli kılmakla kalmayan, faşizme, sınıf düşmanına karşı başarılı bir karşılığın için güçlü silah, işte budur. Komintern'in 7. Kongresi'nde yapılan bu saptama bugün de tüm geçerliliğini koruyor. Nitekim 22-25 Temmuz yığnsal çıkışıyla, işçi sınıfının ve emekçi halkın bu eylembirlikli direnişiyi elikanlı Demirel yönetiminin alacağı edilmesi somut bir olanak haline gelmiştir. Bu yığnsal direniş, ülkeyi bugünkü karanlık durumdan kurtaracak gücü, tüm demokrasi güçlerinin eylembirliğini bir kez daha gösteriyor.

Bir yanda faşist tehlike artıyor, öte yanda yığınlar gerçek kurtuluş yolunu kendi öz deneyimleriyle görmeye başlıyorlar. Faşist teröre karşı 1 milyon işçi, emekçi ve aydın dev protesto eylembirliğinin gücünü göstermiştir. Şimdi önümüzde duran görev yurdu karanlık ve kanlı günlerden kurtarmak, faşizm tehlikesini önlemek için bu tehlikeyi artıran Demirel yönetimini yıkarak üzere eylembirliğini pekiştirmek, yığınların bu yöndeki eylemlerini yaygınlaştırmaktır.

Yığnsal çalışma, yığnsal savaşım, yığnsal direniş, tek cephe: maceraya yer yok... komünist taktiğin alfabeti budur" diyordu Dimitrof. Bu doğru, bugün her zamankinden daha büyük bir önem taşıyor ve yolumuzu aydınlatıyor.

Konstantin Zaradov, Seçkin Meriç'in tutuklanma kararını protesto etti

Konstantin Zaradov Seçkin Meriç hakkındaki tutuklanma kararını protesto etti.

Baş ve Sosyalizm Sorunları dergisi Türkçe baskısına bir telgraf gönderen BSS baş redaktörü Konstantin Zaradov, derginin uluslararası Yazı Kurulu adına, BSS Türkçe baskısının editörü Seçkin Meriç'in tutuklanma ve yargılanma kararını protesto etti. Telgrafta, "Yasal olarak yayımlanan bir derginin mahkemeye verilmesi, demokratik hakların ve basın özgürlüğünün ağır bir biçimde çiğnenmesidir. Seçkin Meriç'e yöneltilen bu yasa dışı uygulama ve suçlamaların geri alınması konusunda müdahale etmeniz de ısrar ediyoruz"

Orta Amerika'da Devrim Süreci ve İki Yazı

Barış ve Sosyalizm Sorunları dergisinin Mayıs sayısında yer alan "Orta Amerika: Yığınlar Hareketleniyor" başlıklı yazıda, Honduras Komünist Partisi MK sekreteri M.R.Paredes, Orta Amerika'daki devrimci haberleri, bu bölgedeki ülkelerin deneyimlerinden ve somut koşullarından hareketle, ortak ve farklı yolların altını çizerek anlatıyor. Orta Amerika'da sınıf savaşımının özelliklerini, işçilerin, köylülerin örgütlülük düzeyini, erki ele geçirme savaşımında benimsenen yolu, yığınlarla bağ kurma ve demokrasi güçlerinin birliği sorunlarını ele alıyor, bölgedeki devrimci demokratik dönüşümlerin niteliğine, hedeflerine açıklık getiriyor.

Orta Amerika devriminin önemli kilometre taşlarından biri olan Nikaragua devriminin değerlendirilmesine ilişkin bir yazı da BSS'nin Haziran sayısında yer alıyor. "Geri Çevirilemez Değişiklikler" başlıklı yazıda, Sandinista Ulusal Kurtuluş Cephesi yönetim kurulu üyesi ve içişleri bakanı Tomas Borge Martines, Nikaragua'daki halk devriminin niteliği ve hedefleri konusundaki soruları yanıtlıyor.

Orta Amerika'daki devrimci dönüşümlere açıklık getiren her iki yazının, Türkiye'deki sınıf savaşımını ve demokrasi güçlerini bekleyen görevler açısından dikkatle okunup değerlendirilmesinde yarar vardır.

● "Ekmek tüm olarak yutulmaz."

Yıl 1976. İşçilerin, işçisveren-sendika kavramlarının ne olduğunu yeni yeni anlamaya başladım Çinkur'da. Teorik olarak sınıf bilincimi artırmaya çalıştım. Birlikte savaşım vermenin, birlikte savaşım verilirse nelerin yapılacağını anlamam. Birlikten kuvvetin doğacağını pratik olarak 1978 yılında yaşadım. Fabrikada elektrik ünitesinde, dişleri çürüyen, ciğerlerinde dumanlanma olan, kandaki kurşun miktarı can tehlikesi haline gelecek şekilde çalışan işçilerden 5 kişiyi sudan bahanelerle işten atmışlardı. Aynı gün bütün ünite ayağa kalktı. Personel binası işgal edildi. Yiğit Maden-İş üyelerinin birlikteliği o gün işverenin suratına bir samur gibi saktı. Yapılan onurlu savaşım, aynı gün 5 arkadaş işe geri alındı. O gün anlamıştım Maden-İş'in gücü, gücü olduğu kadar da sınıf sendikacılığını savunduğunu. Çünkü o gün işten atılanlardan sağcısı da vardı, solcusu da. Ayırım yapılmıyordu işten atılanlara karşı verilen savaşım. Kayseri'de işçi sınıfının sendikal hareketinde öncülüğünü Maden-İş çekmekteydi. Yaptığı protesto mitinglerinde işçi sınıfının sesini Kayseri'de duyurmaya başlamıştı. Sınıf kardeşleri ile birlikte 18 Mart'ta "MHP UGD kapatılsın" mitinginde olduğu gibi, Maden-İş'in bu aktif hareketleri başlayınca Kayseri'de sermayesi ürkmeye başlamıştı. Onlar da biliyorlardı ki Çinkur çökerse, Kayseri'de Maden-İş yokolacaktı. Bu nedenle Maden-İş aleyhinde çalışmalar başladı. Nitekim 1 Haziran 1978 yetki döneminden önce fabrikada üçbuçuk kişiden oluşan sermayenin beslemeleri ellerinde kayıt defterleri ile açtıktan bir ay Türk-İş'e kayıt yapmak için uğraştılar, on kişi kadar yazabildiler. Yıllar geçti. 1 Ağustos 1980 yetki döneminden önce de, daha önceki üçbuçuk kişi oldu otuzbeş kişi. Bu sefer de hedef aynı hedef fakat saldıran düşman daha değişik. Çok daha ince yöntemlerle saldırıyor Maden-İş üyelerine. Çelik Sen'le beraber içil dışıl olmuş otuzbeş kişi, dokuzyüz kişilerin ekmeğine engel olmak için ortaya çıktılar. Çıksınlar bakalım; sonra ne oldu? Olan oldu. Sermayenin uşakları faşist canlar, mahallelerde peşlerinde polis desteği ile servis otobüslerinin önünü kestiler. Zorla, silah tehdidi ile işçileri MİSK'ye üye ettiler. Yine bir gün iş dönüşü dört servis otobüsünü silah zoru ile durdurup sonra MİSK'in binasına götürdüler. 150 kadar işçiyi orda iki saat nutuk çekip alıkoydular. Sonra, saldırı işyerine kaydı. Yöntem gene aynı. 2 Mayıs 1980 noter istifalarının olduğu gün, fabrika içinde zorla üniteden Maden-İş'ten istifa ettirmek için işçileri toplamaya başladılar. 40-50 kadar kişi fabrika için gözdağı vermek için dolaştılar, tehditlerde bulundular. Sınıf bilincine ermiş, sendikasına sahip çıkan işçiler kitle halinde birbirinden kopmadılar. Faşistler, yemekhanede Maden-İş'in afişlerini yırttılar, nara attılar olay çıkarmak için. Onlara uyup olay çıkarılırsa, en az üçyüz kişiyi polisler götürüp meydanı onlara bırakacaktı. Faşistlerin oyununa giren olmayınca deliye döndüler. Faşistlerin bu hareketlerini gören daha önce onlardan olan biri şöyle diyordu, "Bir daha bunların peşinden gitmek mi? Lanet olsun böyle milliyetçilik". Yine aynı gün kendisini zorla MİSK'ye üye edenlerin elinden kurtulmayı başaran bir işçi arkadaşımız, soluk soluğa koşarak geldi. Ağlıyordu; hırsla, "beni kimse zorla istemediğim MİSK'ye üye edemez" diyordu. O gün arkadaşlara şunu öğütlemiştim. Olay çıkmayacak. Faşistlerin oyununa gelmeyeceğiz. Bizim onlardan korktuğumuzdan mı? Onların yürekleri mangal gibi de bizimki el kadar mı? Hayır. Oyunlarını bozduk, sabrettik utku bizim oldu. Bu kargaşadan yararlanan işveren, fabrikayı 2 gün kapattı. Açılışında, 5 Mayıs 1980 Pazartesi günü işe geldiğimizde, fabrika girişi faşistlerce tutulmuştu. Bu sefer olayların daha da kanlı olacağı belli olmuştu. Fabrika işçisi olmayan eli silahlı - Kahramanmaraş olaylarından arandığı söyleniyordu - biri, bizlere, "5 dakika içinde burayı terkedin, fabrikaya giremezsiniz, yoksa hepinizi tararım" diye silahına susturucu takıyordu ki, bir taş darbesi ile ayakları yerden kesildi, o anda olan oldu. Faşistlerden fabrika girişi alındı; faşistler püskürtüldü. Ekmeğine sahip çıkan işçiler fabrika içine girdiler. Silahlı, sopalı, demirli saldırdıktan sonra, dört kişi hastanelik oldu. 3 Mayıs günü Kayseri'de alınterine saygı mitingi yapan faşistler, bu sefer alınterine alacakça kurşun sıkıyorlardı. Yapılan bu hareketler kime yaradı? İşverene bir buçuk ay Maden-İş yetkiyi geç aldı. Bu da toplu sözleşmeye bir buçuk ay geç oturmak demek; birbuçuk aylık gecikme ile, bir an önce alacağımız haklarımızın işverence biraz daha kullanılması demekti. MİSK'in de yaptığı bu. Sermayeye hizmet etmek. Onlara yararlanmak. Kendilerince önemli olan işyerlerine kendi davalarını kabul ettirmekmiş; hak sonradan gelmiş, işveren verirse. Çinkur'da işçiyi bölme oyunları sökmeyecek. Bir ekmek tüm olarak yutulmaz ancak parçalara ayırarak yutulur. Biz de parçalara ayırarak yutmak istiyorlar. İşte uyanık olup bu oyunlara gelmeyeceğiz.

İşçiler kardeşler, potronlar kalleştir. Yaşasın Çinkur işçileri! Yaşasın Maden-İş! Yaşasın DİSK!

ÇINKUR'DAN BİR İŞÇİ

Nikaragua halkı yeni toplum kuruculuğunda

Nikaragua'da 19 Temmuz 1979'dan bu yana toplumsal yaşamda ileriye doğru önemli adımlar atıldı.

●Nikaragua tarihinde ilk kez halk meclisi yaşama geçiriliyor. Devlet Konseyinde Nikaragua'nın yeniden kurulmasında yer alan tüm güçler temsil ediliyor. 29 parti ve yığın örgütünün 45 temsilcisi var.

●Kamulaştırılan Somoza'ya ait sanayi işletmeleri ve topraklar "halk mülkiyeti sektörü" altında toplandı.

●Özel banka ve finans kuruluşları ve sigorta şirketleri devletleştirildi. Yabancı bankaların faaliyetleri sınırlandırıldı.

●Madenler devletleştirildi.

●İşsizlik 1 yıl içinde % 25 azaltıldı.

●1980 okuma-yazma seferberliğinde şimdiki dek 7'den 70'e 900.000 kişi okuma-yazma öğrendi.

●Ücretsiz yüksek öğrenim sağlandı.

●Tüm ülke halkının sağlık muayenesinden ücretsiz geçirilmesini sağlayan bir sağlık sistemi kuruldu.

●Devrimi korumak için her fabrika, işyeri, kırsal yerleşim yerleri, mahalle ve okulda Halk Kurtuluş Ordusu denetiminde Sivil Savunma Komiteleri kuruldu.

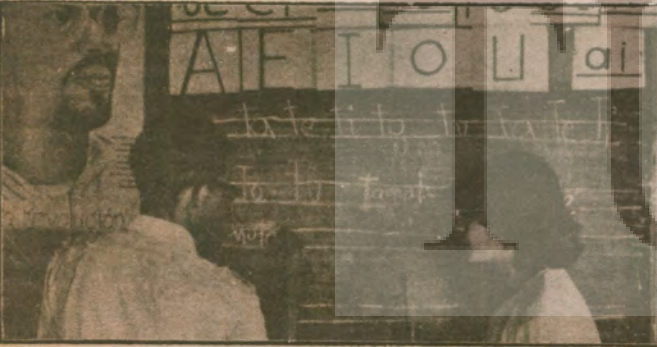
●Ülkenin yeniden kurulmasına omuz vermek amacıyla tarlalarda, plantasyonlarda, yol yapımında gönüllü çalışma birlikleri oluşturuldu.

●19 Temmuz Sandinista Halk Kurtuluş Cephesinin öncülüğünde Nikaragua halkının CIA destekli Somoza kanlı diktatörlüğünü devirdiği gündür. Tüm dünya halklarının Nikaragua halkının sevincini paylaştığı bu günde, baskent Managua'da yarım milyon kişinin katıldığı törene Nikaragua devriminin liderleri yanısıra Fidel Castro, Yasser Arafat ve çeşitli ülkelerden gelen temsilciler katıldı.

●Devrimin yıldönümü toplantısında 19 Temmuz alanında 500.000 Nikaragua'lı her günün 19 Temmuz olacağına and içti. Amerikan emperyalizminin Karaipler ve Orta Amerika'da sürdürdüğü saldırgan politikaya karşı Nikaragua halkının bölge halklarıyla birlikte olduğu ve dünya halklarının onlarla dayanışma içinde oldukları haykırıldı.

●Cehaletle mücadele seferberliğinin bir parçası olarak Alfabe öğretmek için kurulan kültür merkezlerinde 200.000 kadar öğrenci ve öğretmen yetiştiriliyor.

●Managua'da 19 Temmuz'da dağlara SÜKC'nin adı kazandı.

Bolivya halkı Cunta'yı alaşağı edecek

potansiyelini oluşturmak için kısa sürede çok iş yaptı, faşist darbelerin yollarını kesmekte kararlı olduğunu gösterdi. Demokrasiyi Savunma Komiteleri Merkez Yönetimi yayımladığı bir yönerge ile bir darbe girişiminde bulunulması halinde tüm ülkede genel greve gidilmesini, yolların kapatılmasını, telefon ve radyo bağlantılarının kesilmesini ve emekçilerin yığın hareketine geçmelerini istedi.

• FAŞİST ÜS: SANTA CRUZ KENTİ

Başkan Gueiler'i darbe yapmakla tehdit ederek ordu komutanlığına atanan Mesa, darbe yapma niyetini gizlemiyordu. Mesa'nın ordu komutanı olmasıyla Falanj çetelerinin faaliyeti hızlandı. Falanj Partisi, faşistlerin üssü olan Santa Cruz kentinde bir ayaklanma provası yaptı. Radyoları işgal edip orduya darbe çağrısını ve seçimlerin ertelenmesini istediğini tekrarladı. ABD Konsolosluğuna saldırarak provakasyon yaptı, sendikalara saldırdı, kenti olduğu gibi işgal etti. Ancak ertesi gün kent halkı ile çıkan çatışmada geri çekilmek zorunda kaldı.

• SEÇİMLER VE DARBE

29 Haziran'da yapılan seçimleri Demokratik Halk Birliği'nin kazanması

üzerine general Mesa darbe niyetinin kesin olduğunu belirten açıklamalar yaptı. Politik ortamı gerginleştirmek için faşistler, seçimlerde hile yapıldığını ileri sürdüler; sol blokun sağıcılarla koalisyon kurması için tehditler savurdular; faşist terörü alabildiğine tırmandırdılar. Ve sonunda general Mesa 18 Temmuz darbesini gerçekleştirdi.

• BOLİVYA HALKI YİNE BARİKATLARDA

Faşist general Mesa ve CIA'nın desteğiyle gerçekleştirilen darbe tüm Bolivya halkını karşısında buldu. Faşist birlikler halka karşı napalm bombaları kullanıyor, direnişçilere saldırıyor, kadınların, çocukların kanı döküyor. 12 gün içinde Bolivya'da 1.500 kişi öldürüldü. 5.000'i aşkın kişi tutuklandı. Ancak, başta 50 bini aşkın maden işçisi olmak üzere Bolivya işçi sınıfı, tüm emekçi halk direniyor. Direnişi, yığınlar arasında "demokrasiyi koruma komiteleri" örgütüyor, yaygınlaştırıyor.

Darbeden sonra illegaleteye geçen Demokratik Halk Birliği Başkanı F. Siles Zuazo, cepheye katılan sol partilerin temsilcileriyle bir karşı hükümet kurduğunu açıkladı. Demokratik Halk Birliği yayını çıkıyor, yığımlara yol gösteriyor.

Yığınların direnişi şunu açıkça ortaya koyuyor:

Bolivya halkı cuntayı alaşağı edecektir!

Dünyadaki tüm demokrasi güçlerinin desteğini alan direnişçiler, faşistleri püskürtene dek direnişi sürdüceklerini açıklıyorlar.

• BAŞDÜŞMAN AYNI

Bugün Bolivya'da oynanan oyunların aynı Türkiye üzerinde oynanıyor. Türkiye halkı da ABD emperyalizminin Bolivya halkına dayattığı gibi faşist bir darbe dayatmasıyla karşı karşıyadır.

Bugün her iki ülkede de aynı yöntemler kullanılıyor. Halkın oylarının % 1'ini alan faşist bir parti Bolivya'da darbelerini destekliyor bunun yan kuruluşları Türkiye'de MHP'nin yaptığı gibi kanlı saldırılar düzenliyor, terörün başını çekiyor, darbeye ortam hazırlıyor. Hedef Türkiye'de de aynıdır. Halkımızda, Bolivya'daki gibi açık faşist bir rejim dayatmak, ilerici parti ve örgütlerin yanı sıra ilımlıları da kapatmak, tüm demokrasi güçlerini ezmek! Bolivya halkının baş düşmanı, Türkiye halkının da baş düşmanı olan ABD emperyalizmi ve onların güdümündeki tekeli çevreler, faşist gerici güçlerdir.

150 yılda 189 darbe!

Bolivya, adını sömürge boynundığına karşı savaşan büyük savaşçı Simon Bolivar'dan alan, Güney Amerika kıtasının ortasında, And dağları üzerinde bir ülke... Yaklaşık 6 milyon nüfuslu. Özellikle altın, gümüş kalay gibi madenler açısından çok zengin doğal kaynaklarına karşın, Bolivya'lılar ülkelerine... altın tahtta oturan dilenci" diyorlar. Boşuna değil. Bugün Bolivya halkının ortalama geliri Türkiye'deki ortalama gelir düzeyinin yarısından bile daha az...

ABD'nin ve Bolivya'daki tekeli çevrelerin çıkarlarını savunan hükümetler Bolivya halkına yoksulluktan başka bir şey getirmemiş. ABD'nin çıkarlarını yeterince savunmayan, toptansal ve ekonomik kimi reformlara kalkışan sivil yönetimlerin ömrü az olmuş Bolivya'da. CIA, ABD'nin çıkarlarını savunacak, geniş halk yığınlarının direniş potansiyelini bastırarak diktatörlerin erke gelmesini tezgahlanmış. Bolivya'da 155 yılda 185 darbe olmuş! Faşist general Mesa'nın darbesi de CIA'nın kanlı imzasını taşıyor.

Faşist general Mesa rejimini, bugün dünyada resmen sekiz gerici ülke taşıyor. Bunlar Arjantin, Brezilya, Uruguay, İsrail, Mısır, Paraguay, Güney Afrika ve Tayvan

Saldırgan İsrail, başkent ilan etti!

• Filistin halkı İsrail yayılmacılığına karşı kadınından, erkeğine hatta çocuğuna kadar topyekün kararlilikla savaşıyor.

çölüne' karşı oldukları açıkla makla sınırladı; Arap kurtuluş hareketlerine yönelik en önemli tehditlerden biri olan ülkemizdeki ABD ve NATO üsleri konusunda net tavır koymaktan kaçındı. Afganistan halk devrimine karşı sürdürülen emperyalist-gerici kampanyanın başını çekti. Erbakan'ın şimdiki tavrı daha önceki uygulamalarıyla çelişiyor. MSP lideri, bu olayda da ülkemizdeki dinsel duyguları güçlü olan, aynı zamanda Müslüman halkların bölgemizde emperyalizme karşı verdikleri savaşımdan etkilenen kesimlerin özellikle MSP'nin tabanının duyularını sömürüyor; Arap ülkeleri içindeki gerici rejimlerle iyi ilişkilerini geliştirmeji hesaplıyor.

• BM: "İSRAİL 14 KASIMA KADAR İŞGAL ETTİĞİ ARAP TOPRAKLARINDAN ÇEKİLMELİDİR"

İsrail'in Kudüs'ü başkent ilan ettiği sırada özel olarak Filistin Sorunu'nu görüşmek amacıyla olağanüstü toplanmış olan BM Genel Kurulu, İsrail'in Kudüs de içinde, 1967'de işgal ettiği tüm Arap top-

raklarından 15 Kasım 1980'e kadar çekilmesini isteyen bir karar onayladı.

ABD'nin tüm engelleme çabalarına karşın karar 7'ye karşı 122 oyla kabul edilirken 24 ülke çekimser kaldı. Karara karşı oy kullanan ülkeler İsrail, ABD, Kanada, Avustralya, Norveç, Guatemala ve Dominik. 9 AET ülkesi ise, bir kez daha ABD'nin tehditlerine boyun eğerek çekimser ülkeler arasında yer aldı.

Sosyalist ve kimi bağlantısız ülkeler tarafından hazırlanan karar gereğince, ayrıca Filistin halkının kendi geleceğini belirlemesi ve kendi bağımsız devletini FKÖ önderliğinde kurması hakkının sağlanmasını istiyor.

15 Kasım 1980'e kadar İsrail'in çekilmemesi halinde, o dönemde toplanacak olan BM Olağan Genel Kurulu'nda İsrail'e karşı yaptırımlar konusu ele alınacak.

• GERİCİ GÜÇLERİN ÇABALARI BOŞA ÇIKIYOR

İsrail'in Kudüs ile ilgili kararını görüşmek amacıyla Ürdün'ün baş-

kenti Amman'da olağanüstü toplanan İslam Ülkeleri Dışişleri Bakanları Konferansı'nda gerici güçlerin Afganistan ve antisovyetizm konusundaki çabaları bir kez daha boşa çıktı. Filistin ve Kudüs konusunun tek gündem maddesi olduğunu düşünerek, kimi gerici ülkeler "Afganistan ve komünizm tehlikesi" konusunu gündeme sokmaya çalıştı. Bu arada Irak, kendisiyle İran arasında "düşmanlıklarını" İsrail temsilcisi de "Etyopya'nın saldırılarını" tartışma konusunu yapmaya çabaladılar. Ancak tüm bu girişimler FKÖ, Suriye, Demokratik Yemen ve öteki ilerici Arap ülkelerinin çabalarıyla başarısızlıkla sonuçlandı. FKÖ temsilcisi toplantının özel olarak Filistin sorunu için yapıldığını, bu konunun dışında çıkma girişiminde bulunulanların siyonizme ve onun ana destekleyicisi Amerikan emperyalizminin çıkarlarına hizmet etmiş olmalarını vurguladı. Bunun üzerine, Suriye ve FKÖ tarafından hazırlanan ve ABD'yi İsrail'e yaptığı maddi ve manevi destekten dolayı sert bir dille kınayan ve uyarıcı bir karar oybirliğiyle kabul edildi.

• 40 İSLAM ÜLKESİ'NİN ÇAĞRISI

40 İslam ülkesi, İsrail'in kararını görüşmek üzere BM Güvenlik Konseyi'ni olağanüstü toplantıya çağırdı. Toplantıda, İsrail'e Kudüs'ü işgal kararından ötürü yaptırımlar uygulanması konusu ele alınacak. İsrail aleyhinde çıkabilecek bir kararın ABD'nin veto etmesi halinde, FKÖ tüm İslam ülkelerinden ABD'ye karşı kesin tavır almalarını ve ilişkilerini gözden geçirmelerini isteyecek.

Öte yandan BM Genel Sekreteri K. Waldheim İsrail'in kararının Ortadoğu sorununu çözümü engellediğini ve bu bölgede barışı baltaladığını açıkladı.

Uzaya temsilci gönderen 8. ülke Vietnam oldu

Sosyalist ülkeler arasında gerçekleştirilen INTERKOSMOS programı çerçevesinde Soyuz-37 aracı ile uzaya yeni bir uluslararası ekip gönderildi. Sovyet kozmonotu Viktor Gorbatko ve Vietnamlı kozmonot ve araştırmacı Fam Tuan, Nisan ayından beri uzayda bulunan ü bir iki Sovyet kozmonotu ile buluştular.

6. uluslararası ekipte kahraman Vietnam halkının bir temsilcisinin bulunması tüm ülkelerde ilgi uyandırdı. Halk kahramanı bir evladını uzaya göndermek, kuşkusuz en çok, Amerikan emperyalizminin yolaçtığı yaraları yeni yeni saran Vietnamlıları sevindirdi.

Tüm Sovyet halkının kardeş Vietnam'a büyük ve çok yönlü yardımının bir ifadesi olan ortak uçuş için, VKP yayın organı "Nyan Zan" gazetesi şunları yazdı: "Sovyet yardımıyla biz yalnızca saldırganları yenmekle, bağımsızlığımızı kazanmakla kalmadık; bu yardım Vietnam bilim adamlarına öteki sosyalist ülkelerden meslekdaşları ile birlikte çağdaş bilimi geliştirmek olanağı da veriyor."

Bir pilot olan Vietnam'lı kozmonot Fam Tuan, Amerikan saldırısına karşı Hanoy savunması sırasında daha ilk uçuşunda, "uçakla" diye adlandırılan dev Amerikan bombardıman uçaklarından birini düşürmüş ve Vietnam kahramanı ilan edilmiştir.

Soyuz-36 ve Salyut-6 uzay kompleksi ile birleşen kozmonotlar, uzayda top, biyoloji, uzay tekniği ve haritacılık araştırmaları yapuktan sonra dünyaya döndüler.

Sovyetler Birliği yeni askersel indirim önerisinde bulundu

Sovyetler Birliği, Viyana'da yapılmakta olan Orta Avrupa'da Asker ve Silahlı güç indirimi görüşmelerinde ABD ve Batılı ülkelere yeni öneride bulundu.

Görüşmelerde taraf olan sosyalist ülkelerin onayı alınarak yapılan Sovyet önerisi, Orta Avrupa'daki 20 bin Sovyet askerine karşılık 13 bin Amerikan askerinin geri çekilmesini öngörüyor. Bu 20 bin asker, çekimi bugünlere tamamlanan ve çekileceği Brejnev tarafından 6 Ekim 1979 tarihinde açıklanan 20 bin asker ve T900 tankın dışındadır.

Viyana'da 7 yıldır sürmekte olan görüşmelerde Batılı ülkeler daha önce kabul ettikleri önerilerden bile vazgeçerken, Sovyetler Birliği'nin ve öteki sosyalist ülkelerin yaptıkları öneri tüm başarılar atarak Avrupa'da ve tüm dünyada barışın korunması, halklar arasında dostluğun ve işbirliğinin güçlendirilmesi için çalıştığını bir kez daha kanıtladı. Sın dışı söz Batı'nındır.

Moskova Olimpiyatları'nda
35 dünya, 62 olimpiyat rekoru kırıldı

Soğuk savaş kışkırtıcıları olimpiyatlara gölge düşüremediler

Moskova Olimpiyatları görkemli bir kapanış töreniyle noktalandı. Moskova Olimpiyatları'nın sevimli sembolü Mişa'nın gözyaşları arasında, oyunlara katılan sporcular ve dünyanın dörtbir yanından gelmiş seyirciler uğurlandı. Ve Moskova'daki Lenin Stadi'nin ışıklı tablosunda, 'Haydi 1984'te Los Angeles'e' belgisi ışıldı.

Moskova Olimpiyatları, ABD emperyalizminin, soğuk savaş kışkırtıcılarının tüm engelleme girişimlerine karşın, olimpiyat ilkelerinin yaşam gücünü ortaya koydu, dünya ölçüsünde barış ve yumuşama hareketine katkıda bulundu.

• 35 DÜNYA, 62 OLİMPİYAT REKORU

"ABD, Federal Almanya, Japonya, Türkiye de içlerinde 60'ın üzerinde ülke Moskova Olimpiyatlarına katılmıyor. Moskova Oyunları sönük geçecek" propagandasını yoğunlaştırmaya çalışanlar hüsrana uğradı.

Sportif olarak Moskova'daki Olimpiyat Oyunları'nda çok yüksek bir düzeye ulaşıldı. 15 günlük Olimpiyat Oyunları süresince 35 dünya, 62 olimpiyat rekoru kırıldı. Yanısıra uzun süredir yaklaşılmayan rekorlara en yakın dereceler sağlandı. Uzun atlamada, 1968 Mexico Olimpiyatları'ndan bu yana ulaşılabilen en iyi dereceyle, 8,54 metreyle Demokratik Almanya'lı sporcu Dombrovski, Avrupa rekorunu kırdı.

Moskova Olimpiyat Oyunları'nın sportif düzeyinin ne olduğunu boykottan ne ölçüde etkilediğini *Milliyet* gazetesi yazarlarından Kahraman Başçum çok güzel dile getiriyor: "Rekorlar kırıldı olimpiyatlarda, rekor kırılmayan yarışlarda da kazananlar kolay yenilir kişiler olmadıklarını kanıtlayarak kazandılar. Acaba bu furyaya Amerikan atletleri de katılsa ne olurdu diye düşünüyör insan ister istemez. Hiç bir şey olmazdı... Yalnızca Amerikalıların da katıldığı bir atletizm bayramı olurdu. Rekorlar da biraz fazla olurdu kuşkusuz."

Gerçekten de Birleşik Amerika'lı, Federal Almanya'lı, Japon sporcuların katılımıyla Moskova Olimpiyatları'nda kimi spor dallarında daha da yüksek dereceler elde edilebilirdi. Ama bu, Moskova Olimpiyatları'nda elde edilen muazzam rekorların değerini gözardı ettirebilir mi? Yüzme dalında Sovyet Salnikov'un 1.500 metre serbest stilde 15 dakikanın altına inmesinin, Demokratik Alman Wessig'in yüksek atlamada 2,36'yı aşarak gazetelere "uçtu uçtu Wessig uçtu" başlığıyla girmesinin, sırıkla atlamada Polonyalı Kozokievic'in 5,78'lik görkemli rekorunun değerini ne azaltabilir ki? Uzun yıllardır erkekler jimnastikte elde edilemeyen 10 tu puana birçok sporcu

ulaştı. Böylesi büyük bir hazırlığı ve başarıyı kim ve ne gölgeleyebilir ki? Mükemmel tesislerde yapılan bisiklet yarışmalarında, aynı yaşta 7 ekibin birden eski dünya rekorundan daha iyi derece elde etmesinin görkemini ne azaltabilir ki?

Ama Birleşik Amerika'lı, Federal Almanya'lı, Japon ve öteki boykotçu ülkeler sporcularının Moskova Olimpiyatları'nda yarışmasını önleyenlerin bu kararının onursuzluğunu ve değersizliğini binlerce sporunun olimpiyat alanlarındaki yarışından daha iyi ne gösterebilir. "Mini Olimpiyatlar"la Moskova Olimpiyatları'nın karşısına çıkmaya yeltenenlerin bu girişimlerinin sonucu da hüsrana oldu. "Mini Olimpiyatlar"ı daha ilk günün akşamı terkeden Federal Almanya'lı dekatloncu Gwido Kratschmer'in şu sözlerine ibretle kulak verilmelidir: "Bu sokak kalabalığının havasından midem bulandı. Bütün gerçek sporcular şimdi Moskova'da toplandı." Gerçekten de ABD'de yüksek öğrenim gören çeşitli ülkelere gönderilen bayrakları altında yürüterek olimpiyat düzenlediklerini sanan soytarların oyununu gerçek sporcular daha baştan bozdu. Türkiye'de sporcuları bu onursuzluğa sürükleyenler, sporcularımızı bir bavul malzeme ve Amerika gezisiyle kandırmaya çalışanlar yaptıkları işin onursuzluğunu hâlâ anlamadılar mı?"

4 yıl boyunca vargüçleriyle Moskova Olimpiyatları'na hazırlanmış bütün bu genç sporcuların düşünüy, madalya için Moskova'da yarışmak düşüncesini Washington'un soğuk savaş kışkırtıcısı politikacıları onlardan çaldılar. Bunun bedelini sahte madalyalarla önmeye kalkışanlara en iyi yanıtı yine sporcular verdi. Milano'da yapılan uluslararası atletizm yarışmalarında 400 metre engelli-nde 47,13 saniye derecesiyle dünya rekorunu yenileyen Birleşik Amerikalı atlet Moses, Carter'ın olimpiyatlara katılmayan ABD'li sporculara dağıtmayı vaat ettiği madalyalar konusunda şöyle diyor: "Bunların hiçbirini beni ilgilendirmiyor. Bay Carter bu madalyaları kendine saklasın. Olimpiyat oyunlarında altın madalya almak başka şey, sırtında smokin hediye almak başka şey."

• 5 MİLYONU AŞKIN SEYİRCİ

Moskova Olimpiyatları'nı 5 milyonu aşkın seyirci izledi. Bu sayı Montreal'deki seyirci sayısından 1,5 milyon kişi daha fazladır. Moskova Olimpiyatları'nı yüz milyonlarca insan da televizyondan izledi. Yalnızca Moskova Olimpiyatları'nın açılış törenini 57 televizyon şirketi dünyanın 48 ülkesine ilettiler. Açılış törenini tahminen 1,5 milyar insan izledi. Bu konuda da boykotçu kimi ülkelerin tutumu tüm sporseverlerin haklı

tepkisine yolaçtı. Federal Almanya'daki sporseverler, Federal Almanya Radyo-Televizyon idaresi önünde yaptıkları gösterilerle Moskova Olimpiyatları'na ayrılan yayın süresinin artırılmasını istediler ve bunu elde ettiler. ABD'li sporseverlerden birinin, Carter'ın kararını Moskova Lenin Stadi'ndeki protestosu, burjuva basınınca çarpıtıldı. Moskova Olimpiyatları'nın Açılış Töreni sırasında tribünlerden birinde yıldızlı-çizgili bir bayrağın dalgalandığı görüldü. Burada ABD'li sporseverler oturuyordu. Bu sporseverlerden 88 yaşındaki Amerikan yurttası Nick Paul gazetecilere şunları söyledi: "Burada, Lenin Stadi'nde bayrağı yükselterek Amerikan yurttaşlarının olimpiyadı bütün yürekleriyle selamladıklarını açıklamak istedik. Pekçok Amerikan yurttaşının Başkan Carter'ın ABD sporcularını kendi seçim kampanyasına kurban etmesinden öfkeye kapıldıklarını göstermek istedik." Moskova Olimpiyatları'ndaki Amerikan bayrağı, oyunların boykot kampanyasının başarısızlığı uğramasının simgelerinden biri oldu.

Moskova Olimpiyatları'nda, olimpiyat oyunlarının açılış töreninde SBKP MK Genel Sekreteri ve SSCB Yüksek Sovyet Prezidyumu Başkanı L. Brejnev'in açış konuşması ışık haline çevrilip uzayın derinliklerine gönderildi. Ayrıca, uzayda bulunan "Salyut-6", "Soyuz-36", "Soyuz-37" yörünge kompleksinde çalışan Sovyet Kozmonotlar, Leonid Popov, Valeri Riumin, Viktor Gorbato ve Vietnamlı Kozmonot-araştırmacı Fam Tuan da olimpiyatları izlediler. Özellikle akşam yapılan özet yayınlara büyük ilgi gösterdiklerini belirttiler.

Batılı burjuva basın, olimpiyatlar konusunda söyleyecek hiçbir söz bulamayınca çok sıkı güvenlik önlemlerini diline doladı. Bu denli güvenlik önleminin gereksizliğini ve sıkıcılığını ileri sürdüler. Münih Olimpiyatları'ndaki faciayı pek çabuk unutmuşa benziyor burjuva yazarları. Birçok sporunun yaşamına malolan bu acı olayları CIA güdümünde Moskova'da tezgahlayamadığına hayıflanıyorlar olsa gerektir. Burjuvaziyi şaşkına çeviren, aslında kapitalist toplumda eşine rastlanmayan düzen ve disiplin olmuştur. Organizasyondaki mükemmellik olmuştur. Nitekim *Newsweek* dergisi, bunu, dakik olimpiyat ifadesiyle dile getirmiştir. Ve bu düzenlilik rahatsız etmiştir burjuvaziyi, onun kalemşörlerini. Ne gam.

Moskova Olimpiyatları insanların belleklerine Mişa'sıyla, birbirinden iyi hazırlanmış sporcularıyla, mükemmel tesisleriyle kazandı. Yalana dayalı hiçbir propaganda, hiçbir çarpıtma bunu değiştiremez. Ve tüm insanlık Moskova Olimpiyatları'nı, olimpiyat meşalesinin sönmeyeceğinin bir simgesi olarak anımsayacaklardır.

GÜNEŞLİ DÜNYA
Onbeş Günlük Gazete

Sahibi : Ural ATEŞER
Yazışleri Müdürü : C. Ali ADIR

YÖNETİM YERİ: Nuruosmaniye Cad. No: 59-61/2
Cağaloğlu - İSTANBUL • YAZIŞMA VE HAVALA ADRESİ: URUN YAYINCILIK, PK. 41, Sirkeci - İSTANBUL • TÜRKİYE DAĞITIMI: TEMEL DAĞITIM, Cağaloğlu Hamamı Sokak, Kılıç İşhanı Kat.1, No: 6, Cağaloğlu - İSTANBUL

oğlu - İSTANBUL • DİZGİ: ÇİĞ Yayıncılık Ltd. Şti. • BASKI: HURRIYET OFSET MATBAACILIK VE GAZETECİLİK A.Ş., İSTANBUL • YURTDIŞI ABONE: Altı aylık 250, Bir yıllık 500 Lira • YURTDIŞI ABONE: 40 DM. Baskı tarihi: 6 Ağustos 1980